

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-6 У 8250/16
19.05.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Вере Маринковић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа Вранић Станко, адвокат из Прибоја, Његошева 1, поднетој против Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број 465-02-00480/2015-07 од 21.04.2016. године, уз учешће заинтересованог лица ЈП “Електромрежа Србије” Београд, Кнеза Милоша 11, у предмету експропријације, након одржане усмене јавне расправе 19.05.2017. године, у нејавној седници већа, оджаној дана 19.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове, број 465-02-00480/2015-07 од 21.04.2016. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба А.А. из ... и Б.Б. из ..., изјављена против решења Одељења за имовинско правне, стамбено комуналне, урбанистичке послове и послове инспекције, број 465-22/19/2012-06 од 08.04.2015. године, којим решењем се ставом I диспозитива, експроприше у потпуности пољопривредно земљиште означено као део кат.парц. бр. ... КО ..., у површини од ...м2, ливада 2. класе, уписана у листу непокретности бр. ... КО ..., као приватна својина власника В.В. из ..., А.А. из ..., Б.Б. из ... и Г.Г. из ..., сви са 1/4 идеалног дела, у корист и за потребе садашњег корисника ЈП “Електромрежа Србије” Београд, ул. Кнеза Милоша бр. 11, ради постављања далеководног стуба бр. 8/1, у површини од 1м2 према ситуацији из копије плана, као и успостављање права службености прелаза проводника далековода ДВ 110кв број 134/3 Кокин Брод-Потпећ, правац Потпећ, изнад те парцеле,

за које је од стране Владе Републике Србије донето решење о јавном интересу за експропријацију, односно административи пренос, број 465-2809/2012 од 19.04.2012. године. Ставом II диспозитива, одређено је да ће се накнада за земљиште које је предмет експропријације по овом решењу одредити у посебном поступку по правоснажности овог решења, у складу са одредбама Закона о експропријацији. Ставом III диспозитива, обавезује се ЈП “Електромрежа Србије” Београд, као корисник експропријације да у року од 15 дана од дана правоснажности овог решења, овом органу поднесе писмену понуду о облику и висини накнаде за експроприсане непокретности. Ставом IV диспозитива, одређено је да корисник експропријације ЈП “Електромрежа Србије” Београд има право да ступи у посед на експроприсаним непокретностима, даном правоснажности одлуке о накнади, односно даном закључења споразума о накнади за експроприсану непокретност (члан 34. Закона о експропријацији).

У тужби, поднетој овом суду 24.05.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да се експроприше пољопривредно земљиште које је сувласништво тужиоца, затим Б.Б., Г.Г. и В.В. на ком земљишту свако има по 1/4 идеалног дела, при чему В.В. није жива, умрла је пре покретања поступка за експропријацију и није ни учествовала у том поступку. Указује да је земљиште сувласништво више лице због чега сви морају бити учесници поступка. Наводи да је решење о експропријацији ...м2 земљишта потпуно неодређено, а самим тим и неизвршиво, јер је наведено да се експроприше квадрат земљишта од кат.парц. бр. ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., мада она није ни уписана у том листу непокретности на поменута лица. Из решења се не види, нити је одређено где се на тој парцели налази тај м2 земљишта, па корисник може произвољно да сам бира место где се то земљиште налази. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице ЈП “Електромрежа Србије” доставило је суду 07.07.2016. године одговор на тужбу. Наводи да чињеница да је један од сувласника преминуо није од утицаја на законитост донетог решења о експропријацији, с обзиром да је поступак експропријације везан за непокретност а не за личност, власника. Даље наводи да је неистина да у решењу о утврђивању јавног интереса није поменута парцела која је експроприсана, јер парцеле које се експропришу су наведене у Елаборату експропријације и Плану детаљне регулације, број 06-21/6/2011-02, на основу којих се утврђује јавни интерес и без којих јавни интерес не би могао ни да буде утврђен, а што се види и у самом решењу о утврђивању јавног интереса. Истиче да је неоснован навод тужиоца да није испоштован законски рок у којем је корисник експропријације могао да поднесе предлог за експропријацију, с обзиром да је ЈП “Електромрежа Србије” поднело предлог за експропријацију 18.06.2012. године, а јавни интерес је утврђен 19.04.2012. године, с тим да је законски рок у коме треба да се поднесе предлог за експропријацију, сходно члану 25. став 4. Закона о експропријацији, годину дана од дана утврђивања јавног интереса. Указује да стуб није могуће поставити произвољно већ једино у складу са Планом детаљне регулације и Елаборатом експропријације, на основу којих је утврђен тачан положај сваког стубног места. Такође

наводи, да ће сва штета која буде причињена приликом постављања стуба бити надокнађена на начин како то предвиђа Закона о планирању и изградњи, јер ће вештак одговарајуће струке на лицу места утврдити износ штете која је настала услед изградње стубног места уз обавезу враћања парцеле у првобитно стање. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану. Поднеском од 08.05.2017. године заинтересовано лице је суду доставило поднесак којим је обавестило суд да није у могућности да присуствује заказаној јавној расправи за дан 19.05.2017. године, са поновним предлогом да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 19.05.2017. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима. Усмена јавна расправа је одржана у присуству пуномоћника тужиоца, а у одсуству уредно позваног туженог органа и заинтересованог лица, у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима.

Пуномоћник тужиоца у речи на усменој јавној расправи изјавио је да остаје у свему при наводима тужбе. Указао је да је исти суд раније, у истој чињеничној правној ситуацији донео одлуку којом је уважио тужбу тужиоца. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, речи пуномоћника тужиоца са усмене јавне расправе и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је одлучујући по жалби тужиоца изјављеној против првостепеног решења од 08.04.2015. године, оценио да је одлука првостепеног органа, садржана у диспозитиву ожалбеног решења, правилна и на закону заснована, па тужени сматра да жалилац ни једним наводом жалбе није довео у сумњу чињенично стање утврђено у управном поступку на које је правилно примењено материјално право, без повреде правила поступка.

По оцени суда, основано тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа. Ово са разлога што првостепени орган у поступку доношења ожалбеног решења у смислу одредбама Закона о експропријацији на које се позвао није утврдио сопственика непокретности, дела предметне кат. парц. ... КО ..., односно ко су наследници уписаног у катастру сувласника пок. В.В., а ради правилног и тачног утврђивања чињеничног стања и правилне експропријације земљишта како из поседа уписаног власника, тако и из фактичког поседа. Како тужени орган није отклонио недостатке садржане у ожалбеном решењу нити је отклонио и санкционисао повреде правила поступка које је учинио првостепени орган, то је тужени орган учинио повреду правила поступка и то члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку.

У поновном поступку тужени орган је дужан да отклони учињену повреду правила поступка на коју му је указано овом пресудом и донесе ново на закону

засновано решење, при чему је везан примедбама суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09) одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 19.05.2017. године, I-6 У 8250/16

Записничар
Снежана Томић, с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП